

Kitab Daniel - Nomer Satus Wolung Puluh Siji

Pambengok Wengi Tengah lan Peran Profetik Roma: Mbabar Dina-Dina Pungkasan ing Kitab Daniel

Jeff Pippenger

2024-04-11

Ing Daniel pasal sewelas, ana sawetara larik wangsit kang kabèh padha jumbuh karo enem ayat pungkasan saka pasal iku. Perangan kang jumbuh karo sajarah ayat patang puluh wiwit saka wekdal pungkasan ing taun 1989, nganti tekan angger-angger Minggu ing ayat patang puluh siji, iku peranganing wangsit kang kasegel nganti tekan dina-dina pungkasan. Iku minangka pepangkeping Daniel tumrap Wahyu Yesus Kristus kang kabukak segelé pas sadurungé mangsa percobaan katutup. Ayat loro ngenalake Trump, présidhèn Republik pungkasan, Présidhèn pungkasan, Présidhèn kang dadi kang kawolu saka antarané pitu, lan dhèwèké iku présidhèn kang paling sugih, kang wiwit ngisruhaké para globalis nalika ngumumaké pencalonané ing taun 2015. Ayat sepuluh nandhani taun 1989, lan ayat sewelas lan rolas nandhani Perang Ukraina kang diwiwiti ing taun 2014, bebarengan karo kamenangan Putin lan karusakané sawisé iku.

Ayat telulas nganti limalas nggambarake perang katelu saka telung perang ing ayat patang puluh, diwiwiti kanthi ambruké Uni Soviet ing taun 1989, banjur Perang Ukraina, disusul déning Peperangan Panium, kang nglambangaké perjuwangan lahiriah Protestantisme murtad ing Amerika Sarékat nglawan para globalis ing donya.

Protestantisme murtad nguwasani, lan netepaké sesambetan hierarkis saka persatuan telung lapis sing bakal dileksanakaké ing undhang-undhang Minggu kang enggal rawuh. Kéwan iku Katulik, lan dhèwèké iku sirah saka telung kakuwatan mau, dilambangaké minangka Izebel lan sapérangan gedhé pralambang liya. Dhèwèké iku sundel kang mrentah ing sadhuwuré lan nunggangi kéwan iku.

Nabi palsu iku yaiku Amerika Sarékat, kang dipralambangaké déning garwané, Ahab, sing dadi sirahing karajan naga kang kaping sepuluh. Peperangan Panium ing taun 200 SM dadi pralambang perjuwangan lahiriah antarané globalisme lan Protestantisme murtad. Perjuwangan batinia dipralambangaké déning pambrontakan ing taun 167 SM, kang banjur katut déning panyucekan manèh Pedalemané Allah kaya kang dipèngeti déning Hanukkah ing taun 164 SM; sawisé iku banjur katut déning sawijining mangsa wiwit taun 161 SM nganti 158 SM, kang dadi pralambang nalika Amerika Sarékat ngedegaké sawijining gambar saka pasawijiné Katulik antarané gréja lan nagara, kaya kang dipralambangaké déning “liga”.

Ing ayat kaping telulas, Uriah Smith maringi katrangan marang kita bilih patbelas taun sawisé Peperangan Raphia, Ptolemy séda marga saka “intemperance and debauchery, and was succeeded by his son, Ptolemy Epiphanes, a child then four or five years old. Antiochus,

during the same time, having suppressed rebellion in his kingdom, and reduced and settled the eastern parts in their obedience, was at leisure for any enterprise when young Epiphanes came to the throne of Egypt.” Sawisé kamenangan Putin sing mung sedhéla kuwi wus rampung, Trump bakal siyap ngadhepi ratu enom anyar ing Mesir. Sadurungé nindakaké mangkono, dhèwèké bakal wis “suppressed a rebellion” ing sajroning Amérika Sarékat.

Nalika Trump kapilih, dhèwèké bakal ngetrapaké angger-angger sing wis dipralambangaké déning Alien and Sediton Acts taun 1798, bebarengan karo nundha “habeas corpus,” kaya kang ditindakaké déning présidhèn Républikan kapisan minangka tanggepan marang sawijining Perang Sipil. Tumindak-tanduké uga wis dipralambangaké déning tumindak présidhèn Grant nalika ngadhepi Ku Klux Klan, lan déning F. D. Roosevelt nalika ngunjaraké wong-wong Jepang lan liyané sajroning Perang Donya Kapindho, sarta déning Patriot Act-é George Bush sing pungkasan.

Panjenengané, kaya dene Seleukus, bakal nindhes pambrontakan ing Amérikah Sarékat, lan banjur ngarahaké pandelengé marang “raja bocah” Mesir. Nalika nindakaké mangkono, panjenengané bakal mbentuk pasarujukan karo Filipus saka Makedonia, amarga Smith nyathet, “Ing wektu kang padha, Filipus, raja Makedonia, mlebu ing sajroning satunggiling pasarujukan karo Antiokhus kanggo mbagi wilayah pamaréntahané Ptolemaios ing antarané dhéwé, saben-saben ngrancang njupuk pérangan kang mapan paling cedhak lan paling prayoga tumrap dhèwèké. Ing kéné ana tanginé golongan nglawan raja sisih kidul kang cukup kanggo netepi ramalan mau, lan punika satemené prastawa-prastawa iku, tanpa mamang, kang dipaksud déning ramalan mau.”

Trump bakal mbentuk sawijining aliansi kang kukuh karo bangsa-bangsa NATO (Perserikatan Bangsa-Bangsa), kanggo nanggapi Rusia, lan kerumitan ngrampungake akibat saka ambruké Putin. Ing wektu iku, miturut ayat kaping patbelas, lan komentaré Smith, “a new power is introduced.” Kapausan bakal campur tangan kanggo nglindhungi Rusia lan negara-negara satérite saka wewenangé NATO lan Amérika Sarékat, utawa kaya kang kacathet ing komentaré Smith, “Rome spoke; and Syria and Macedonia soon found a change coming over the aspect of their dream. The Romans interfered in behalf of the young king of Egypt, determined that he should be protected from the ruin devised by Antiochus and Philip. This was BC 200, and was one of the first important interferences of the Romans in the affairs of Syria and Egypt.”

Roma, sundelipun Tirus, banjur wiwit ngidungaké lagu-laguné lan tumindak jina karo para ratu ing bumi, sadurungé para ratu mau teka menyang katundhukan kang sampurna marang dheweke, mung rong ayat sawisé kuwi. Ing wektu kang padha, Peperangan Panium dumadi. Taun 200 SM nandhani wiwitan sundelipun Tirus ngidung, lan dheweke nindakaké mengkono gegayutan karo nglindhungi Rusia, kang nembe disarujuki déning Amérika Sarékat lan Perserikatan Bangsa-Bangsa kanggo dipérang demi kauntungan bebarengané. Sundel mau ngungkuli wong loro mau kabèh, nanging “peperangan” Panium banjur dumadi lan Amérika Sarékat ngungkuli Perserikatan Bangsa-Bangsa.

Kanthe pralambang, telung puluh telung taun sawisé iku pambrontakan Modéin diwiwiti ing Amérikah Sarékat. Kanthe pralambang, telung taun sawisé kuwi, pandedikasèn manèh saka sing diarani Protestanisme lan sawijining Républik Konstitusional ditegakaké kaya kang dipralambangaké déning Hanukkah. Kanthe pralambang, telung taun sawisé kuwi, wiwitané mangsa kang dipralambangaké déning paséwakané wong Yahudi karo Roma diwiwiti.

Obah-obahan pungkasan iku bakal lumaku kanthe rikat, mula sajarah kang diwujudake déning patang puluh wolu taun ing ayat-ayat iku lagi njlèntrèhaké rerangkèn prastawa kang lumaku kanthe rikat, kang déning wangsit wis kanthe mligi ditandhani wiwité ing wektu wekasan, yaiku ing taun 1989, banjur disusul déning perang kapindho ing ayat sewelas lan rolas ing taun 2014, banjur taun 2015, nalika Trump ngumumaké pencalonané dadi présidhèn, lan kanthe mangkono miwiti pakaryan profetisé kanggo ngudhak globalisme. Bareng Trump miwiti pakaryan kanggo nindhes Perang Sipil kang wis lumaku, dhèwèké bakal ngupaya sawijining aliansi karo Perserikatan Bangsa-Bangsa (NATO—Philip saka Makedonia), lan Roma bakal wiwit nembang. Aliansi kang diupaya iku dadi perjuwangan kanggo kaluhuran kakuwasan antarané loro pasukan mau, kang diwujudaké déning Peperangan Panium.

Panium punika dados tenger ing dalan saking ayat tigabelas, ing pundi wiwitanipun obahe pungkasan ingkang rikat, ingkang ndhisiki undhang-undhang Minggu. Sedaya para nabi langkung kathah ngandika bab pungkasaning jagad, tinimbang bab wekdal nalika piyambakipun gesang, lan Gusti Yesus mesthi kemawon punika Nabi ingkang paling ageng ing antawisipun sedaya nabi. Pas sakedhap sadèrèngipun salib, ingkang ngewakili undhang-undhang Minggu, inggih punika ingkang dipungambaraken déning ayat nembelas, Gusti Yesus tindak lelampahan kaliyan para muridipun dhateng Panium. Wekdalipun wonten ing ngriku, lan piwulang-piwulang ingkang Panjenenganipun wedharaken wonten ing ngriku, selaras kaliyan Perang Panium ingkang enggal badhé dumados. Sajeroning sajarah, Panium gadhah sawatawis nama, lan ing jamanipun Kristus, nama Panium punika Caesarea Philippi.

Saiki Gusti Yesus lan para sakabate wus teka ing salah siji kutha ing sacedhaké Kaisaréa Filipi. Wong-wong mau wus ngliwati wates Galiléa, mlebu ing sawijining dhaérah kang idhola mratah. Ing kono para sakabat kapisah saka pangaribawa kang ngendhalèni saka agama Yahudi, lan digawa menyang sesrawungan kang luwih raket karo pangibadahing para bangsa kafir. Ing sakiwa-tengené katon manéka warna wujud takhayul kang ana ing sakabèhing péranganing donya. Gusti Yesus ngersakaké supaya pandeleng marang prakara-prakara mau bisa nuntun wong-wong mau ngrasa tanggung jawabé marang para bangsa kafir. Sajeroning panggonané ana ing dhaérah iku, Panjenengané ngudi supaya nyingkir saka mulang marang wong akèh, lan ngabdèkaké dhiri-Nya kanthe luwih kebak marang para sakabat.

“Panjenenganipun badhé ngandharaken dhateng piyambakipun bab sangsara ingkang nunggu Panjenenganipun. Nanging rumiyin Panjenenganipun tindak piyambakan, lan ndedonga supados manahipun kapracaya dados kasiyapaken nampi pangandikanipun.

Sasampunipun manunggal malih kaliyan piyambakipun, Panjenenganipun boten enggal-enggal ngaturaken prekawis ingkang dipun karsakaken badhé dipun wulangaken. Sadèrèngipun nindakaken punika, Panjenenganipun maringi piyambakipun kalodhangan kanggé ngakeni pracayanipun dhateng Panjenenganipun, supados piyambakipun dipun kiyataken kanggé pacoban ingkang badhé rawuh. Panjenenganipun takon, ‘Miturut pangandikanipun manungsa, Aku, Putraning Manungsa, punika sinten?’”

Kanthi sedhik para murid kepeksa ngakoni manawa Israèl wis gagal ngenali Mesiasé. Satemené ana sawatara wong, nalika padha nyumurupi mukjijat-mukjijaté, wis nyatakake Panjenengané minangka Putrané Dawud. Wong akèh sing wis diparingi pangan ana ing Betsaida wis kepéngin ngumumaké Panjenengané dadi rajané Israèl. Akeh wong wis siyap nampani Panjenengané minangka nabi; nanging padha ora percaya manawa Panjenengané iku Sang Mesias.

“Yesus banjur ngaturaken pitaken kaping pindhho, gegayutan karo para sakabate piyambak: ‘Nanging, Miturut panemumu, Aku iki sinten?’ Pétrus mangsuli, ‘Paduka punika Sang Kristus, Putraning Allah ingkang gesang.’”

“Saka wiwitan, Pétrus wis percaya manawa Yésus iku Mesias. Akeh wong liyané sing wis katitahaké déning piwulangé Yohanes Pembaptis, lan wis nampani Kristus, wiwit mangu-mangu bab misi Yohanes nalika dhèwèké dipenjara lan dipatèni; lan saiki padha mangu manawa Yésus iku Mesias, kang wis suwé banget padha antèni. Akeh para murid sing kanthi semangat banget ngarep-arep manawa Yésus bakal njupuk papané ing dhamparé Dawud banjur ninggalaké Panjenengané nalika padha weruh manawa Panjenengané ora kagungan ancas kaya mangkono. Nanging Pétrus lan para kancané ora malik saka kasetyané. Lampahing wong-wong sing ragu-ragu, sing wingi memuji lan dina iki nyalahaké, ora ngrusak imané pandhèrèk sejati Sang Juru Slamet. Pétrus mratélakaké, ‘Paduka punika Sang Kristus, Putraning Allah ingkang gesang.’ Dhèwèké ora ngentèni pakurmatan karajan kanggo makuthani Gustiné, nanging nampi Panjenengané ana ing kawirangané.”

“Pétrus wus nglairaké percaya saka rolas murid mau. Nanging para murid isih adoh saka mangerti tugasé Kristus. Panentangan lan panyalafahaman saka para imam lan para panguwasa, sanadyan ora bisa mbalikaké wong-wong mau saka Kristus, isih njalari bingung kang gedhé tumrap wong-wong mau. Wong-wong mau durung weruh dalané kanthi cetha. Pangaribawaing piwulangé wiwitané, piwulangé para rabi, kakuwataning tradhisi, isih ngalang-alangi paningalé marang kayektèn. Saka wektu tekan wektu, pepadhang kang aji saka Gusti Yésus madhang wong-wong mau, nanging asring wong-wong mau kaya wong kang ngraba-raba ana ing antarané ayang-ayang. Nanging ing dina iku, sadurungé wong-wong mau kaadhepaké karo pacoban gedhé tumrap pracayané, Roh Suci tumedhak marang wong-wong mau kanthi kakuwatan. Sajroning sawatara wektu, mripaté dipalingaké saka ‘samubarang kang katon,’ supaya nyawang ‘samubarang kang ora katon.’ 2 Korinta 4:18. Ing sangisoré salin rupa kamanungsan, wong-wong mau nyumurupi kamulyaning Putraning Allah.”

Gusti Yesus mangsuli Pétrus, ngandika, “Rahayu kowe, Simon Bar-jona; awit dudu daging lan getih kang wis mratelakake iki marang kowe, nanging Rama-Ku kang ana ing swarga.”

“Kayektèn kang wis diakoni déning Pétrus iku dadi dhasaring pracayané wong pracaya. Iku lah kang déning Kristus piyambak wis diumumaké minangka urip langgeng. Nanging duwèké kawruh iki dudu dhasar kanggo ngluhuraké awaké dhéwé. Kawruh iku ora kawedharaké marang Pétrus marga saka kawicaksanan utawa kabecikané dhéwé. Manungsa, saka awaké dhéwé waé, ora bakal bisa nggayuh kawruh bab perkara-perkara ilahi. ‘Dhuwuré kaya langit; apa kang bisa koklakoni? Jeroné ngungkuli alam pati; apa kang bisa kokmangertèni?’ Ayub 11:8. Mung Roh pangangkatan dadi anak kang bisa nyampekaké marang kita prakara-prakara jero kagungané Allah, kang ‘durung tau dideleng déning mripat, durung tau dirungu déning kuping, lan durung tau mungguh ing sajroning ati manungsa.’ ‘Nanging Allah wus nyethakaké iku marang kita lumantar Rohé; awit Roh iku nyidhiki samubarang kabèh, iya prakara-prakara jero kagungané Allah.’ 1 Korinta 2:9, 10. ‘Wadiné Pangéran ana ing antarane wong-wong kang wedi marang Panjenengané;’ lan kasunyatan yèn Pétrus bisa nyumurupi kamulyaning Kristus iku dadi bukti yèn dhèwèké wis ‘disinaoni déning Allah.’ Jabur 25:14; Yokanan 6:45. Ah, satemené, ‘begja kowé, Simon Bar-jona: awit dudu daging lan getih kang nyethakaké iku marang kowé.’”

Gusti Yésus nerusaké: “Aku uga ngandika marang kowé, yèn kowé iku Pétrus, lan ing ndhuwur watu karang iki Aku bakal ngedegaké pasamuwan-Ku; lan gapuraning neraka ora bakal bisa ngalahaké iku.” Tembung Pétrus tegesé watu,—watu sing nggelinging. Pétrus dudu watu karang kang ing ndhuwuré pasamuwan iku diadegaké. Gapuraning neraka temenan naté ngalahaké dhèwèké nalika dhèwèké nyélaki Gustiné kanthi tembung-tembung ipat-ipat lan supata. Pasamuwan iku diadegaké ing ndhuwur Panjenengané siji, kang marang Panjenengané gapuraning neraka ora bisa ngalahaké.

“Abad-abad sadurungé rawuhipun Sang Juru Slamet, Musa sampun nedahaké marang Watu karahayonipun Israèl. Juru mazmur sampun ngidungaké bab ‘Watu kakiyataning kawula.’ Yésaya sampun nyerat, ‘Makaten pangandikanipun Pangéran Allah, Lah Aku masang ing Sion satunggaling watu dados dhasar, watu ingkang sampun kabuktèn, watu pojok ingkang aji, dhasar ingkang kukuh.’ Deuteronomy 32:4; Psalm 62:7; Isaiah 28:16. Pétrus piyambak, nalika nyerat kanthi ilham, nerapaké wangsit punika dhateng Gusti Yésus. Panjenenganipun ngandika, ‘Manawi kowé sampun ngraosakén bilih Pangéran punika welas asih: marang Panjenengané, nalika kowé sowan, watu gesang, sanadyan dipun tampik déning manungsa, nanging pinilih déning Allah lan aji, kowé ugi, kados watu-watu gesang, kabangun dados griya rohani.’ 1 Peter 2:3–5, R. V.

“Amarga ora ana wong siji waé kang bisa ndhasari dhasar liyane kejaba dhasar kang wus katetepaké, yaiku Gusti Yesus Kristus.’ 1 Korinta 3:11. ‘Ana ing sadhuwuré watu iki,’ pangandikané Gusti Yesus, ‘Aku bakal ngedegaké pasamuwan-Ku.’ Ana ing ngarsané Allah, lan kabèh makluk swarga kang pinter, ana ing ngarsané wadyabala neraka kang ora katon, Kristus ngedegaké pasamuwané ana ing sadhuwuré Watu kang urip. Watu iku

yaiku Panjenengané piyambak,—ragané dhéwé, kang diremuk lan digebugi marga saka kita. Marang pasamuwan kang diadegaké ana ing sadhuwuré dhasar iki, gapurané neraka ora bakal bisa ngalahaké.”

“Sapira ringkihe pasamuwan iku katon nalika Kristus ngandika tembung-tembung iki! Mung ana sawatara wong pracaya, kang marang wong-wong mau sakehing kakuwatan para dhemit lan wong ala bakal diarahaké; nanging para pandhèrèké Kristus ora kena wedi. Awit padha katetepaké ana ing sadhuwuring Watu Karang kakuwatané, wong-wong mau ora bakal bisa digulingaké.

“Sajroning nem ewu taun, iman wis mbangun ing ndhuwur Kristus. Sajroning nem ewu taun, banjir lan prahara bebenduning Iblis wis nempuh marang Watu Karang kaslametan kita; nanging Panjenengané tetep jumeneng tanpa keguncang.

“Pétrus wis ngandharaké bebener kang dadi dhasaré iman gréja, lan saiki Yésus ngormati dhèwèké minangka wakil saka sakabèhé badané para pitados. Panjenengané ngandika, ‘Aku bakal maringi kowe kunci-kunci Kratoning Swarga; lan samubarang apa waé kang kokiket ana ing bumi bakal kaiket ana ing swarga; lan samubarang apa waé kang kokculaké ana ing bumi bakal kauculaké ana ing swarga.’”

“‘Kunci-kunci Kratoning Swarga’ iku pangandikanipun Kristus. Sedaya pangandikan ing Kitab Suci punika kagunganipun Panjenenganipun, lan wonten ing ngriki sami katetepaken kalebet. Pangandikan punika gadhah panguwaos kanggo mbikak lan nutup swarga. Pangandikan punika mratelakaken syarat-syarat ingkang dados dhasar manungsa katampi utawi katampik. Mangkono pakaryanipun para ingkang martosaken pangandikaning Allah punika dados ambuning gesang tumuju gesang utawi ambuning pejah tumuju pejah. Tugasipun punika satunggaling pakaryan ingkang kabebanan déning akibat-akibat langgeng.”

Sang Juruwilujeng ora masrahake pakaryan Injil marang Pétrus minangka pribadi piyambak. Ing wektu sawisé kuwi, kanthi mbaleni tembung-tembung sing wus kapangandikakake marang Pétrus, Panjenengané nerapake tembung-tembung mau langsung marang pasamuwan. Lan ing intinipun, prakara sing padha uga kapangandikakake marang rolas rasul minangka para wakiling badaning para pracaya. Manawa Gusti Yésus pancèn wus maringake panguwasa mirunggan marang salah siji saka para sakabat ngungkuli liyane, mesthiné kita ora bakal nemoni wong-wong mau asring padudon bab sapa kang bakal dadi sing paling gedhé. Wong-wong mau mesthiné bakal sumarah marang kersané Sang Guru, lan ngormati wong kang wus kapilih déning Panjenengané.

“Tinimbang ngangkat siji dadi kepalaé, Kristus ngandika marang para murid, ‘Aja kowé padha sinebut Rabi;’ ‘lan aja uga kowé padha sinebut bendara: awit siji iku Bendaramu, yaiku Kristus.’ Matius 23:8, 10.

“‘Endhasing saben wong lanang iku Kristus.’ Gusti Allah, kang wus nandukaké samubarang ana ing sangisoring sukuné Sang Juru Slamet, ‘maringaké Panjenengané dadi sirahing samubarang tumrap pasamuwan, kang dadi badané, yaiku kasampurnaning

Panjenengané kang ngebaki samubarang ana ing samubarang.’ 1 Korinta 11:3; Efesus 1:22, 23. Pasamuwan iku kabangun ing sandhuwuring Kristus minangka dhasaré; pasamuwan kudu manut marang Kristus minangka sirahé. Pasamuwan ora kena gumantung marang manungsa, utawa dikuwasani déning manungsa. Akeh wong kang ngaku yèn kalungguhan kapitadosan ing pasamuwan maringaké marang dhèwèké wewenang kanggo ndhawuhaké apa kang kudu dipracaya déning wong liya lan apa kang kudu ditindakaké déning wong-wong mau. Pangakon mangkono ora diparengaké déning Gusti Allah. Sang Juru Slamet mratélakaké, ‘Kowé kabèh iku sadulur.’ Kabèh kabukak marang panggodha, lan kena tumiba ing kaluputan. Kita ora kena gumantung marang makluk winates siji waé kanggo pituduh. Watu Karanging pracaya iku ngarsané Kristus kang gesang ana ing pasamuwan. Ing prakara iki wong kang paling ringkih bisa gumantung, lan wong-wong kang nganggep awaké dhéwé paling kuwat bakal kabuktèn dadi sing paling ringkih, manawa padha ora ndadèkaké Kristus minangka kakuwatané. ‘Kaipat-ipati wong kang kumandel marang manungsa lan ndadèkaké daging minangka lengené.’ Pangéran ‘iku Watu Karang, pakaryané sampurna.’ ‘Rahayu kabèh wong kang padha ngandel marang Panjenengané.’ Yeremia 17:5; Pangandharing Toret 32:4; Jabur 2:12.”

“Sawisé pangakené Pétrus, Gusti Yésus ndhawuhi para sakabat supaya aja ngandharaké marang sapa waé yèn Panjenengané iku Sang Kristus. Dawuh iki kaparingaké amarga anané panentangan kang temen saka para ahli Toret lan wong-wong Farisi. Luwih saka iku, wong akèh, malah para sakabat dhéwé, padha nduwèni pangerten kang salah bab Mesias, satemah wara-wara umum ngenani Panjenengané ora bakal maringi marang wong-wong mau pamanggih kang bener bab sipat lan pakaryanipun. Nanging saben dina Panjenengané nglairaké dhirinipun marang wong-wong mau minangka Juru Wilujeng, lan kanthi mangkono Panjenengané ngersakaké maringi marang wong-wong mau pangerten kang satuhu bab Panjenengané minangka Sang Mesias.”

“Para sakabat isih ngarep-arep manawa Kristus bakal jumeneng nata minangka pangeran kadonyan. Sanadyan Panjenengane wus suwe ndhelikake ancang-ancang Panjenengane, dheweke padha pracaya manawa Panjenengane ora bakal tansah tetep ana ing kamlaratan lan kasamaran; wektune wus cedhak nalika Panjenengane bakal ngadegake Kratoning Panjenengane. Manawa sengiting para imam lan para rabi ora bakal bisa tau dikalahake, manawa Kristus bakal ditampik dening bangsane dhewe, diukum minangka wong apus-apus, lan disalib minangka wong durjana,—pamanggih mangkono durung tau kaangen-angen dening para sakabat. Nanging wektu pangwasaning pepeteng wus saya nyedhak, lan Gusti Yesus kudu mbukak marang para sakabaté bab pasulayan kang ana ing ngarepe. Panjenengane kebak kasedhihan nalika nyana bakal tekaning pacoban mau.” *The Desire of Ages*, 411-415.

Ayat nembelas saka Daniel sewelas nggambarake angger-angger Minggu sing bakal enggal teka ing Amerika Sarékat. Sakdurungé dumadiné pas wektuné “lindhu” iku, para calon sing ngupaya supaya klebu ing antarané wong satus patang puluh papat ewu kawangunan saka turune. Sing nguwataké wong-wong mau yaiku sawijining piweling kenabian. Ing wektu iku katon cetha ana rong golongan, lan kaya kang kagambar ing pasemon bab prawan sepuluh,

golongan siji nduwèni lenga ing wadhah-wadhahé, déné golongan sijiné ora nduwèni. Ayat telulas nganti limalas saka Daniel sewelas, ora mung nggambarake sajarah kenabian sing ndhisiki angger-angger Minggu, nanging uga nggambarake “piweling” iku, kang, ing konteks pasemon bab prawan sepuluh, yaiku “lenga” sing bakal diduwèni déning para wicaksana supaya bisa nampa segelé Gusti Allah lan diangkat dadi pratandha ing wayah lindhu gedhé. Artikel-artikel iki saiki wis tekan ing pucak saka kabèh artikel, awit piweling sing kagambar ana ing sajroning ayat-ayat iki iku lenga emas sing katetesaké mudhun lumantar loro pipa emas.

Kita badhé nglajengaken pasinaon punika wonten ing artikel salajengipun.

“Suwéné wong-wong kang ngakoni bebener iku ngladosi Sétan, wewayangané neraka bakal nyegat panemuné bab Gusti Allah lan swarga. Wong-wong mau bakal padha kaya wong kang wis kelangan katresnané kang wiwitan. Wong-wong mau ora bisa nyawang kasunyatan-kasunyatan langgeng. Apa kang wis disawisaké Gusti Allah kanggo kita dilambangaké ing Zakharia, pasal 3 lan 4, lan 4:12–14: ‘Lan aku mangsuli manèh lan munjuk marang panjenengané, Punapa kalih pang wit zaitun punika, ingkang lumantar kalih pipa emas punika nglempakaké lenga emas saking piyambakipun? Lan panjenengané mangsuli aku lan ngandika, Apa kowé ora sumurup apa iku? Lan aku mangsuli, Mboten, Gusti kawula. Banjur pangandikané, Iki yaiku wong loro kang kadhapuk lan kaurapi, kang ngadeg ana ing ngarsané Pangéraning bumi kabèh.’”

“Pangeran kagungan sumber daya ingkang kebak. Panjenenganipun boten kekirangan sarana punapa kemawon. Amargi kirangipun iman kita, kadonyan kita, pamedhar lathi kita ingkang murahan, boten pitados kita, ingkang kawejangaken wonten ing pacelathon kita, mulanipun wewayangan peteng nglumpuk ngubengi kita. Kristus boten kapratelakaken lumantar tembung utawi watak minangka Panjenenganipun ingkang saestu endah sadaya, lan ingkang utami antawisipun sapuluh ewu. Nalika nyawa marem ngluhuraken dhirinipun dhateng kasia-siaan, Rohing Pangeran namung saged nindakaken sethithik tumrap nyawa punika. Panglihatan kita ingkang cekak namung ningali wewayangan, nanging boten saged nyumurupi kamulyan ingkang wonten ing salebeting sanesipun. Para malaékat saweg nyekel sekawan angin, ingkang dipratelakakên minangka jaran nesu ingkang ngupadi uwal lan mlayu nyabrang ing salumahing bumi kabèh, nggawa karusakan lan pejah ing marganipun.”

“Punapa kita bakal tilem ing pinggiring jagad langgeng iku dhewe? Punapa kita bakal lesu, adhem, lan mati? Dhuh, mugi wonten ing pasamuwan-pasamuwan kita Roh lan napasing Allah kasembusaken dhateng umating Panjenenganipun, supados padha ngadeg ing sikile dhewe lan gesang. Kita kedah mirsani bilih margi punika ciut, lan gapuranipun sesak. Nanging nalika kita lumampah ngliwati gapura ingkang sesak punika, jembaringipun tanpa wates.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

“Para kang kasurud ngadeg ana ing sacedhake Pangéraning salumahing bumi, nduwèni kalungguhan kang biyèn kaparingaké marang Sétan minangka kerub panutupi. Lumantar para titah suci kang ngubengi dhamparé, Sang Pangéran njaga sesambungan kang tetep lan tanpa kendhat karo para pendhudhuk bumi. Lenga emas iku

nglambangaké sih-rahmat kang lumantar iku Gusti Allah njagi supaya lampu para pracaya tansah kapasoki, supaya ora murub kedhep-kedhep lan banjur mati. Saupama dudu lenga suci iki kang kucuraké saka swarga lumantar pesen-pesen saka Rohé Gusti Allah, pakaryan-pakaryan piala mesthi bakal nguwasani manungsa kabèh sakabèhé.”

“Gusti Allah kawirangan nalika kita ora nampani pawartos-pawartos kang Panjenengane kirim marang kita. Mangkono kita nampik lenga emas kang badhé Panjenengane tuagaké menyang jiwa kita supaya bisa ditularaké marang wong-wong kang ana ing pepeteng. Nalika swara panggilan iku rawuh, ‘Lah, pangantèn lanang teka; metua kanggo nemoni Panjenengané,’ wong-wong kang ora nampani lenga suci, kang ora ngreksa sih-rahmaté Kristus ana ing sajroning atiné, bakal nemu, kaya para prawan gemblung, yèn wong-wong mau ora siyap kanggo nemoni Gustiné. Ana ing dhiriné piyambak, wong-wong mau ora nduwèni daya kanggo oleh lenga iku, lan uripé padha remuk. Nanging manawa Roh Suci Allah dijuluk, manawa kita nyuwun kanthi temen, kaya déné Musa, ‘Tuduhna marang aku kamulyanPaduka,’ katresnané Allah bakal kawutahaké ing sajroning ati kita. Lumantar pipa-pipa emas, lenga emas iku bakal disaluraké marang kita. ‘Dudu marga saka kakuwatan, lan dudu marga saka daya, nanging marga saka Roh-Ku, mangkono pangandikané Pangéran bala tentara.’ Kanthi nampani sorot padhang saka Srengéngé Kabeneran, anak-anaké Allah padha sumunar minangka pepadhang ing donya.” Review and Herald, July 20, 1897.